

תת"ע 6607/03/20 - מדינת ישראל נגד אריה מגירס - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6607-03-20 מדינת ישראל נ' אריה מגירס
בפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דודי שניידר
נגד
אריה מגירס - בעצמו
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה ביום 27/11/19 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של שימוש במכשיר טלפון נייד שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 30/06/20 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה השוטר (מתנדב) חיים פרחי, עורך הדו"ח, והוגשו הדו"ח מסוג ברירת קנס (ת/1).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 27/11/19 בסמוך לשעה 12:35 נהג הנאשם פרטית מרצדס, בתל אביב, בכביש 20 לדרום סמוך לקילומטר מספר 17, שם הבחין בו השוטר כאשר לטענתו הנאשם אוחז ביד ימין בטלפון נייד.

על פי הרשום בנסיבות המקרה כפי שנרשמו בדו"ח ע"י השוטר, השוטר רכב על אופנוע משטרתי במקביל לרכב הנאשם ומצדו השמאלי והבחין דרך חלון קדמי שמאלי של הרכב, בנאשם אוחז בידו הימנית מכשיר טלפון נייד "מלבני בצבע כהה". לטענת השוטר בעת שהתקרב לנאשם וזה הבחין בו, הוריד את המכשיר בו אחז כלפי מטה.

תגובת הנאשם כפי שנרשמה ע"י השוטר בדו"ח - "קיבלתי שיחה והייתי צריך לענות". הנאשם סרב לחתום בסמוך לדברים שנרשמו כאמור, במקום המיועד בדו"ח לאישור קבלת הדו"ח על ידו.

בנוסף, בגב הדו"ח רשם השוטר אמרה שמסר לו לטענתו הנאשם בעת מסירת הדו"ח כדלקמן: **"ניפגש בבית המשפט שם תגיד מה שאתה רוצה, תחזיר את הרישיונות"**.

לאור האמור, על פי גרסתו ועדותו היחידה של השוטר, טוענת המאשימה כי הנאשם עבר עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

על פי גרסת הנאשם - לא היו דברים מעולם. הנאשם כפר כי עשה שימוש כלשהוא במכשיר טלפון בעת נהיגה. בנוסף כפר כי אחז במכשיר בידו כפי שטען השוטר. לגרסת הנאשם ברכבו מותקנת דיבורית בלוטות' וכן המכשיר היה מונח במתקן לכוסות בין שני המושבים הקדמיים.

הנאשם טען בתוקף בעת שחקר את השוטר חקירה נגדית בביהמ"ש ובהמשך אף בעדותו בפני, כי לא ביצע את העבירה. לטענתו בעת שנסע במקום המדובר, הבחין בשוטר כשהוא רוכב על אופנוע, כאשר בשלב ראשון כנראה לא הבחין כי מדובר בשוטר, האופנוע נראה בעיניו מזגזג על הכביש לכן העיר לו. לטענת הנאשם לאחר זאת השוטר הורה לו לעצור בצד הדרך, פנה אליו וביקש רישיונות.

הנאשם טוען כלפי השוטר כי עצר אותו במקום מסוכן, בשוליים ימניים של דרך נתיבי איילון ובקרבה לתנועת רכבים מהירה ומסוכנת. עוד טוען הנאשם כי השוטר לא הקשיב לו כלל ורשם נגדו את הדו"ח.

טענת ההגנה העיקרית של הנאשם היא כי לא היו דברים מעולם וכי השוטר פעל ברישום הדו"ח מתוך תגובה לעובדה שהנאשם עצמו העיר לו קודם לכן.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם המאשימה, ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שרשם (ת/1) תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל בין היתר - מיקום רכב הנאשם ביחס לשוטר, מסלול נסיעת הנאשם, מרחק הנסיעה, תיאור היד האוחזת במכשיר, תיאור המכשיר עצמו, התנהגות הנהג שהוריד את מכשיר הטלפון כלפי מטה כשהבחין בשוטר, מקום עצירת הרכב והכל עובדות ממין העניין שמצאתי אותן רלוונטיות לאישום.

2. אף עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ומצאתי כי לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

3. תגובתו של הנאשם בפני השוטר שנרשמה בדו"ח היתה לקונית - **"קיבלתי שיחה והייתי צריך לענות"**. לא מצאתי כי נרשמה הכחשה של העבירה, אף אם הנאשם מכחיש אמירה זו. בדבריו כפי שנרשמו - לא

הכחיש הנאשם כי **אחז** במכשיר נייד. בביהמ"ש למעשה נוספה לראשונה ההכחשה כי לא אחז במכשיר. התרשמתי כי ייתכן והנאשם הוסיף הכחשה זו לגרסתו לאחר שהבין כי החוק אוסר כל אחיזה במכשיר.

4. הנאשם אישר בבית המשפט כי אין לו הכרות מוקדמת עם השוטר. התרשמתי מעדות השוטר בבית המשפט כי הסיכוי כי ירשום דו"ח לנאשם רק בשל העובדה כי הנאשם העיר לו קודם לכן ככל שניתן להתרשם, אינו רב.

לכך יש להוסיף את העובדה כי הנאשם בחר שלא לשאול את השוטר אף שאלה לגבי גרסתו כי השוטר הורה לו לעצור רק לאחר שהוא עצמו העיר לשוטר על אופן נהיגתו.

ראוי להזכיר כי בפתח הדיון, בית המשפט הסביר לנאשם כי עליו לשאול את השוטר שאלות לגבי כל עניין שבו אינו מסכים עם עדות השוטר, או לגבי כל טענה שיש לו הרלוונטיות להגנתו ולעמת אותו עם גרסתו.

5. הנאשם אישר את מסלול הנסיעה, הנתיב בו נסע, האופן בו כרז לו השוטר לעצור ועוד פרטים רלוונטיים לאירוע כפי שתיאר השוטר, בכך מצאתי תימוכין בדבריו לגרסת השוטר.

6. תימוכין נוספים לגרסת השוטר מצאתי בעובדה שהנאשם מאשר כי החזיק את מכשיר הטלפון בתא המיועד להנחת כוסות במרווח שבין 2 המושבים הקדמיים, היינו במקום אסור על פי חוק. בנוסף מצאתי בכך תימוכין לגרסת השוטר על פיה הנאשם הוריד את מכשיר הטלפון "כלפי מטה" בעת שהבחין בשוטר.

לאור כל האמור, בשל התרשמותי כאמור מעדות השוטר המתנדב, אל מול גרסת הנאשם ועדותו, ועל בסיס הנימוקים המפורטים לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי את עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובע כאמור כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתנה היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, בהעדר הצדדים